

Xavier Rubert de Ventós

Nascut a Barcelona l'any 1939, és llicenciat en dret (1961) i doctor en filosofia (1965). Ha estat professor de filosofia a la Universitat de Barcelona, a la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Universitat Politècnica de Catalunya, on ha exercit de catedràtic d'Estètica i Composició des del 1973. És membre fundador del Col·legi de Filosofia de Barcelona (1976), creador de la Càtedra Barcelona - Nova York de Llengua i Cultura Catalanes (1977) i membre fundador del New York Institute for Humanities i de l'Institut d'Humanitats de Barcelona, del qual és president. Ha estat *visiting professor* a la Universitat de Cincinnati (Ohio), *Santayana fellow* de la Facultat de Filosofia de la Universitat de Harvard i *visiting scholar* de la Facultat d'Arquitectura de la Universitat de Califòrnia a Berkeley. Ha fet cursos a les universitats de Mèxic i de Caracas. Ha estat diputat a les Corts espanyoles (1984-1986) i al Parlament Europeu (1986-1994). En reconeixement a la seva tasca ha rebut la Lletra d'Or de la Literatura Catalana, el Premi Anagrama d'Assaig, el Premi Josep Pla i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1999).

Ha publicat una trentena d'obres d'estètica, de teoria de la cultura, de filosofia pràctica (ètica i filosofia política) i de filosofia general, així com de pensament català. La seva producció comença amb *El arte ensimismado* (1963, Premi Ciutat de Barcelona) i continua amb altres títols com són *Teoría de la sensibilidad* (1968, Lletra d'Or), *Moral y nueva cultura* (1971), *Utopías de la sensualidad y métodos del sentido* (1973), *La estética y sus herejías* (1974, Premi Anagrama), *Ensayos sobre el desorden* (1976), *Maneras de hacer filosofía* (1978), *Ofici de setmana santa* (1978), *De l'amor, el desig i altres passions* (1980), *De la modernidad* (1980), *Coneixement, memòria, invenció* (1982), *El laberinto de la Hispanidad* (1987), *Nacionalismos* (1994), *Manies i afrodismes* (1995), *Catalunya. De la identitat a la independència* (1999) o *Dios, entre otros inconvenientes* (2000).

També fou diputat al Congrés pel Partit dels Socialistes de Catalunya (1982-1986) i al Parlament Europeu (1987-1994); fruit d'aquestes experiències sorgí el conjunt de reflexions sobre el món de la política d'*El cortesà i el seu fantasma* (1991, Premi Josep Pla).